

1849

3. Beh. af Lovf. om det offentlige Fattigvæsen.

1850

melse, at Halvdelen af Udgifterne bæres af selve Kommunen, er fuldstændig rigtig, og det forekommer mig ogsaa, at, naar man veed, hvilken Udgift, der er forbunden med Forpleining paa Sindsfygeanstalterne, kan man ikke finde, at Halvdelen af Udgiften er en overordentlig stor Byrde for Kommunen, thi det vil jo dog i Reglen være mindre end et trængende Indviid i normal mental Tilstand koster Kommunen at underholde.

Jeg skal endnu kun opholde det ærede Thing et Øieblik med et Par Ord om det Ændringsforslag, der er stillet af den høitærede Minister under Nr. 13 til § 68, som jo gaar ud paa at sætte Amtsrepartitionsfonden som pligtig til at udrede de omhandlede Udgifter i Stedet for Amtsfattiggassen. Den høitærede Minister oplyste, at af de 21 Amtsfattiggasser, her ere i Landet, har den største Del, jeg veed ikke, om den høitærede Minister sagde alle, men i alt Fald den største Del, haft større Udgifter end Indtægter, saa at de have været nødt til at forbruge af Kapital eller at modtage Hjælp af Amtsrepartitionsfonden. Dette skal jeg ikke modsig, men det forekommer mig, at man er fuldt berettiget til at fremhæve, at jo netop den største Del af de Udgifter, som Amtsfattiggasserne nu have, blive de fri for efter det foreliggende Forslag. Det, som trykker saa haardt paa de nuværende Amtsfattiggasser, er jo netop saadanne Udgifter, som til Forpleining af Døvstumme, hvad der nu paaligger Amtsfattiggasserne, og desuden bære de nu for en meget væsentlig Del det Tilskud til Sindsfyge, som for Fremtiden agtes lagt over paa Amtsrepartitionsfondene. Jeg veed meget vel, at Udgifterne til dem, der ere farlige for den offentlige Sikkerhed, nu skulle bæres af Amtsrepartitionsfonden, og at Amtsfattiggassen heller ikke nu har en ligesvem Forpligtelse til at understøtte Sindsfyge, som ikke ere farlige for den offentlige Sikkerhed; men hvad jeg anførte, er de faktiske Forhold, hvad der virkelig nu anvendes af Amtsfattiggassens Midler til Sindsfyge, og som Amtsfattiggassen vil blive fri for i Fremtiden. Naar jeg ser paa de Oplysninger, som den høitærede Minister havde foran sig, og som jeg skylder hans Velvillie, at jeg nu har liggende foran mig, saa finder jeg, at f. Ex. for en Amtsradsreds er Stilling den, at der i det enkelte Aar, som Oplysningerne omhandle, er anvendt 1,275 Rd. alene til Døvstumme, og 1,508 Rd. til Sindsfyge. Det er altsaa en samlet Udgift af mellem 2,700 og 2,800 Rd. alene til Døvstumme og Sindsfyge, og af dette Beløb kommer den langt over-

veiende Del, nemlig hele Udgiften til Døvstumme og den største Del af Udgifterne til Sindsfyge, til at hvile paa Amtsrepartitionsfonden. Det forekommer mig med andre Ord, at, naar vi ville benytte de foreliggende Oplysninger til at danne os en Forestilling om, hvorvidt Amtsfattiggasserne ville være i Stand til at opfylde de Forpligtelser, som ved det her foreliggende Lovforslag ere tænkte lagte paa dem, saa maa man dog ikke spørge om, hvilke Udgifter de hidtil have haft, og hvorvidt de af deres Midler have kunnet udrede disse Udgifter, men man maa spørge om, i hvilket Forhold deres Midler staa til de Udgifter, som Lovforslaget agter at paalægge dem. Altsaa de hidtidige Underbalancer i Amtsfattiggasserne og de hidtil nødvendige Tilskud fra Amtsrepartitionsfondene forekommer mig ikke at afgjøre Noget med Hensyn til det Spørgsmaal, som her foreligger. Det maa være mig tilladt at gøre opmærksom paa, at flere af de Amtsfattiggasser, som behøve Tilskud fra Amtsrepartitionsfonden, netop behøve dette Tilskud, fordi de ikke opbræve — jeg veed ikke med hvilken Hjemmel — samtlige de Indtægter, som efter Loven tilkommer Amtsfattiggasserne. Et saa abnormt Forhold kan selvfølgelig ikke komme i Betragtning, naar man vil dømme om Amtsfattiggassernes Kræfter overfor deres Opgaver. Amtsfattiggassernes samlede Stilling var i det paagældende Aar omtrent den, at deres Kapital var over 450,000 Rd., og at deres Indtægter, ikke dem, der hidrøre fra Kapitalrenten, men de Indtægter, som hidrøre fra Sportler, Løsoverauktioner osv. — udgjorde et Beløb af imellem 21,000 og 22,000 Rd. Vil man altsaa hertil lægge en blot ordinær Rente af 4 pCt. af deres Kapital, saa vil man se, at Amtsfattiggasserne i det paagældende Aar maa have haft en Indtægt af omtrent 40,000 Rd., hvilket altsaa vil sige cirka 1,900 Rd. for hver Amtsfattiggasse. Nu vil jeg dog spørge, om der kan være nogen Frygt for, at man af Indtægter til et saadant Beløb ikke skulde kunne afholde de forholdsvis smaa Udgifter, som det efter Lovforslaget er paatænkt at lægge som tvungne Udgifter paa Amtsfattiggasserne? Det er nemlig efter § 68 Halvdelen af Fattigvæsenets Udgifter til Sindsfyges og Dvoters Forpleining i Hjemmet samt til moralst fordervede Børns Forpleining, som skulle paalægges Amtsfattiggassen. Jeg tror at turde udtale som en almindelig Regel, at en Sindsfygs Forpleining ikke koster saa meget i Hjemmet som paa Sindsfygeanstalten. I det Mindste udgjøre Forpleiningsudgifterne i Hjemmet efter den Erfaring, som jeg har, kun no-